

Moje doživljanje opere Čarobna piščal

V sredo, 26. septembra smo se v sklopu glasbene vzgoje, po 3. učni uri dijaki 1. letnikov Gimnazije Slovenske Konjice odpravili v Slovensko narodno gledališče Maribor, da bi si ogledali opero Čarobna piščal. Osebno sem bila takrat prvič v operi, imela pa sem predstave kako naj bi izgledala, ker sem si že na televiziji gledala nekaj oper, vendar sem prvič v živo bila tam, zato sem komaj čakala da se opera prične.

Princ Tamino se izgubi v neznani deželi na begu pred strašnim zmajem. Njegove odrešiteljice, Tri Dame, služabnice Kraljice noči, mu pokažejo podobo princese Pamine, ki jo je ugrabil njen oče Sarastro. V istem trenutku zaljubljen se odloči, da jo bo vrnil materi. Na pot se mora z njim, čeprav nerad, odpraviti tudi zgovorni ptičar Papageno, tudi kraljičin služabnik. Princeso najdeta - vsak po svoji poti. Vendar če želita vstopiti v Hram modrosti, kjer nad njo bedi njen oče, se morata podvreči preizkušnjam. Šele nato se Tamino lahko združi s Pamiño, Papageno pa lahko tudi dobi sebi ustrezno družico. Tamino je pogumen in stanoviten, toda Papageno preizkušnjam ni kos; Pamina pa, ker jo mati peha v maščevaje nad očetom, povrh pa sama ne ve več, ali jo Tamino še ljubi, hoče narediti samomor. Vendar se vse zaključi dobro in pravično.

Opera mi je bila zelo všeč, kljub temu, da smo si ogledali krajšo različico Čarobne piščali. Opera je bila odigrana v dveh dejanjih, vsebinsko pa ni bilo težko razumeti ker smo imeli podnapise.

Zelo lepo odigrane so mi bile vse vloge še posebej vloga Sarastra, ki je bila zelo prepričljiva, tudi Papageno je bil odlično odigran.

Kot sem že napisala mi je bila opera zelo všeč in mislim, da si bom še večkrat ogledala kakšno opero če ne v gledališču pa na televiziji.